

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XVIII.

Listopad 2012

Milí farníci a ostatní čtenáři Sněžanky,

listopad je měsíc, kdy pamatujeme na naše zemřelé. Začíná ovšem slavností Všech svatých, teprve pak následuje vzpomínka na všechny zemřelé. V našem kostele je však památných listopadových dnů více. V sobotu 3. 11. slavíme vzpomínku na všechny zemřelé serafinského řádu. K nim patří i všichni příznivci, příbuzní a také členové sekulárního františkánského řádu a jistě i všichni zemřelí farníci. První listopadovou neděli už tradičně chodíme po mši svaté pro rodiče s dětmi modlit se za zemřelé na hřbitůvek u kostela. Koncem měsíce, 29. 11., bude svátek Všech svatých serafinských řádů. Sem patří také naši zemřelí, kteří už modlitby nepotřebují, protože naplno prožívají společenství s Pánem. A patří sem i naši noví blahoslavení. Můžeme říct, že ne až od okamžiku blahořečení, ale ihned po smrti. Kdo ví, kolik takových našich blízkých oslavujeme v tento den. U Boha je to jasné, my můžeme zakoušet přimluvu těchto lidí a být trpěliví, až i nás Pán odvolá a uvidíme, kdo všechno nám pomáhal. Protože je zatím naše poznání omezené, můžeme do svých modliteb zahrnovat všechny naše zemřelé s vírou, že u Boha čas nehraje roli. Každá modlitba, s níž se na Boha obrácíme, mu byla známa už v dobách, kdy naši zesnulí žili. Přejí Vám tedy radost z listopadového prožívání ve společenství svatých s vědomím vzájemného obohacování.

menší bratr Antonín

Z FARNOSTI

Modlitba za zemřelé bude v **neděli 4. 11.** po mši sv. pro rodiče s dětmi, **asi v 11.15,** na hřbitůvku za kostelem P. Marie Sněžné. Sraz na nádvoří.

Svátost nemocných bude v našem kostele udělována **ve čtvrtek 8. 11. při mši sv. v 8:00.** Bude předcházet příprava, a to 6.-7. 11. vždy při mši sv. v 8:00. Prosíme, aby se zájemci hlásili předem v sakristii.

Ředitel Papežských misijních děl v Zambii P. Bernard v Praze V úterý 13. 11. 2012 v 18 hod. budou mši sv. sloužit P. Bernard Makadani Zulu a P. Jiří Šlégr. Po mši bude pokračovat setkání s P. Bernardem promítnutím dokumentárního filmu „Zambijský bambo“. Film pojednává o seminaristech v Zambii, délka 25 min, po promítání bude následovat beseda. Při mši sv. bude sbírka, která bude předána P. Bernardovi.

Mše svatá na poděkování Bohu a sv. Anežce České za 23 let svobody bude v **sobotu 17. 11. v 10.00 v kostele Panny Marie Sněžné.** Hlavním celebrantem bude **Mons. Karel Herbst SDB.**

Setkání s farářem

bude v úterý **20. listopadu 2012 v 19:19 v Klubu.** Povíme si dojmy z průběhu oslav blahorečení. Připravíme se na Advent, Vánoce, závěr roku 2012. Pokud budete moci, sejdeme se již na mši sv. v 18 hod. v kapli. Přineste každý něco (slaného či sladkého) na stůl pro sebe a třeba i málo pro druhé. Čaj a káva zajištěny.

Výroba adventních věnců - v sobotu 1. prosince 2012 od 16:00 hod.

Tradiční vyrábění adventních věnců chystají bratři Filip, Kapistrán a Eliáš. Všichni zájemci necht' se dostaví do **ambitu kláštera.** Materiál bude zajištěn, **prosba** viz níže.

Příspěvek na věnec bude 150,- Kč. Za symbolický poplatek bude i malé občerstvení. Na závěr liturgického roku bude ve 22.00 mše svatá (21.45-22.00 otevřen vstup) a poté žehnání Praze a Brnu z Hradčanského náměstí. Věnce budou žehnány na 1. neděli adventní (2. 12.) při mši sv. v 9:00 a při mši sv. pro rodiče s dětmi v 10:15.

Prosba. *Pro velký zájem výroby věnců potřebujeme i velké množství materiálu - smrkové větve, túje a i jiný vhodný materiál na věnce. Pokud máte sami možnost nebo na někoho dát kontakt, prosíme ozvěte se br. Eliášovi, tel.: 733 755 903.*

Adventní setkávání

Každé adventní úterý se bude konat setkání **v Klubu od 19:19**, abychom se lépe připravili na prožívání Adventu a i vánočních svátků. **Setkání začne mší sv. v 18:00 v kapli**. Poté bude následovat zamyšlení nad Písmem a společná modlitba. Můžete přijít až do Klubu, ale prosíme včas.

Poprvé se sejdem v úterý 4. prosince 2012.

Dvakrát sedm statečných aneb 14 františkánských mučedníků

V neděli 14. 10. jsem s nepříliš veselou náladou kráčela směrem ke kostelu Panny Marie Sněžné na slavnostní mši po beatifikaci 14 pražských mučedníků. Cestou jsem stále přemítala o výsledcích krajských a senátních voleb, které proběhly v pátek 12. a v sobotu 13. října a ve kterých získala navrch barva oranžová a červená. Všechna média už od soboty přinášela nejrůznější rozborů, diskuse a komentáře právě k tomuto tématu. Přemýšlela jsem nad tím, jak to, že jsme všichni tak nepoučitelní, když stále dokola volíme ty, kteří nedokážou být věrni svým slibům a snad ani žádným zásadám kromě těch, jak si co nejrychleji nakrást.

A pak jsem vešla do kostela a s velkým překvapením jsem zjistila, že si nemám kam sednout: kostel, který bývá plný většinou jen o Velikonocích a Vánocích, přetékal návštěvníky. Stejně jako v sobotu při slavnostní beatifikaci v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha byl i dnes kostel Panny Marie Sněžné zaplněn opravdu do posledního místa. Právě tady totiž před více než 400 lety položili svůj život františkánští bratři, kteří pocházeli z různých zemí Evropy. Byli různých národností, různého věku, ale jedno měli společné: zůstali věrni své víře. A právě jim se přišli poklonit návštěvníci sobotní beatifikace i nedělní mše, na kterou jsem šla s tak pochmurnými myšlenkami.

A já jsem najednou pocítila hlubokou naději. Když tolik lidí bylo ochotno přijít vzdát úctu těm dvakrát sedmi statečným, kteří za svoji věrnost položili život, snad pro nás slovo „věrnost“ není už jen prázdným slovem. A mě napadlo, jak je zvláštní, že se právě tyto dvě události – volby a beatifikace, sešly vlastně ve stejné dny. V médiích se kromě voleb psalo i o blahořečení i Česká televize dokonce nabídla divákům přímý přenos z katedrály. Nicméně o 14 mučednících informovaly tisk, televize i jiné sdělovací prostředky v nepoměrně menší míře. Přesto množství lidí, kteří během beatifikace i doprovodného programu projevilo zájem o události ze dne 15. února 1611 dosvědčuje, že mučednická smrt 14 františkánů přes staletí promlouvá i k nám a že vlévá do našich duší novou naději, lásku a víru.

Eva Michálková

BEATIFIKACE

Soutěž na beatifikační obraz

Přítomnost monumentálního závěsného obrazu s vyobrazením osoby, jejíž blahořečení resp. svatořečení, je veřejně prohlášeno při slavnostní liturgii, je v katolické církvi starobylou tradicí. Nejde o pouhou dekoraci, ale o reprezentaci v hlubokém slova smyslu: zviditelnění toho, co je sice neviditelné, ale přítomné.

Provincie bratří františkánů byla tak již v roce 2011, kdy bylo zřejmé, že rozhodnutí o blahořečení 14 bratří umučených v roce 1611 je v blízké době vysoce pravděpodobné, postavena před závažný úkol nalézt malíře, který by byl schopen vytvořit si vztah k osobám značně časově vzdáleným, k historické situaci, jež je v obecném povědomí téměř neznámá, malíře, který by byl schopen nalézt své místo – svébytné místo – v nesmírně silném, a zároveň v moderní době i v jistém smyslu problematickém, proudu katolické výtvarné tradice. Obtížnost úkolu spočívala i v tom, že obraz tohoto účelu by měl přesahovat svoji dobu a její výtvarné trendy, aniž by současně upadl do pouhého historismu.

Proto v pracovní skupině, která pro přípravu blahořečení v provincii vznikla v létě 2011, padlo rozhodnutí, že autor obrazu bude vyhledán cestou vyzvané soutěže. Prvním krokem bylo sestavení skupiny jmen výtvarníků, kteří by byli posléze osloveni. V této fázi přípravná skupina spolupracovala s Ivo Binderem z Muzea moderního umění v Olomouci a s galeristou Pavlem Lagerem z Prahy; ikonografické zadání bylo konzultováno s prof. Janem Roytem. Malíři nebyli konfesně „lustrováni“, ale při výběru autorů bylo důležité, aby každý oslovený ve své tvorbě – kromě jiného – refleктоval i duchovní témata a vyjadřoval se také prostřednictvím figurální malby.

V listopadu 2011 byli osloveni malíři: Tomáš Císařovský, Milivoj Husák, Václav Sokol, Pavel Šlégl, Petr Štěpán, Jiří Štourač, Jakub Špaňhel, René Vlasák.

V lednu 2012 obdržela pracovní skupina od sedmi umělců práce, které v únoru posuzovala komise složená následovně: Jeroným Jurka OFM, provinciál, Jan Vianney Dohnal OFM, vikář provincie, Petr Regalát Beneš OFM, Amáta M. Wenzlová, zaměstnanec provincie, Alena Brožová, pedagožka výtvarné výchovy, Jan Kotas, liturg, Pavel Lager, galerista. Díla byla opět konzultována z ikonografického hlediska s prof. Roytem.

Na základě předložených skic se komise rozhodla, že požádá Jiřího Štourače a Tomáše Císařovského o účast ve druhém kole a o práci většího formátu, která by reagovala na dodané podněty a připomínky. Současně také určila, že bude požádán Václav Sokol, aby na podkladě jedné ze svých skic připravil pamětní list beatifikace.

V dubnu komise, rozšířená o Antonína Klareta Dabrowského OFM, rozhodovala o dvou charakterově zcela odlišných, ale co do přesvědčivosti výtvarného vyjádření zcela rovnocenných, výtvarných dílech. Když pak 10. 5. 2012 papež Benedikt XVI. podepsal dekret, jímž bylo definitivně rozhodnuto o blahorečení umučených bratří, byl obraz zadán Tomáši Císařovskému.

Zde na výstavě prezentujeme všechna díla, která v soutěži na beatifikační obraz vznikla jak v prvním, tak v druhém kole, ovšem s tou výjimkou, že až do vlastního blahorečení 13. října 2012 nebudou prezentovány obě skici, které vedly k definitivnímu obrazu. Místo nich zde budou dočasně viset žluté kartony v odpovídajících formátech, a to proto, aby obraz byl při slavnostním obřadu skutečným *revelatio*, tj. nejen *odhalením*, ale i - pokud možno - *zjevením*.

Za přípravný tým Amáta M. Wenzlová

Obraz blahoslavených Čtrnácti pražských mučedníků

Tomáše Císařovského

Toto výjimečné výtvarné dílo vzniklo k uctění památky čtrnácti mučedníků při příležitosti jejich blahorečení v roce 2012 a jeho autorem je akademický malíř Tomáš Císařovský. V symbolické rovině odkazuje na historickou neblahou událost, ke které došlo 15. 2. 1611. Tehdy v pražském novoměstském kostele Panny Marie Sněžné a přilehlém františkánském klášteře bylo pro svou katolickou víru brutálně povražděno 14 bratrů františkánů.

Autor obraz maloval od poloviny června a ukončil ho koncem srpna 2012. Tomu předcházela pečlivá a podrobná příprava skic nejen celku, ale i tváří, gest a jiných detailů. Nejprve ovšem proběhlo výběrové řízení a k účasti v něm bylo vyzváno celkem osm českých výtvarníků, z nichž sedm soutěž obeslalo. Proběhla ve dvou kolech a nejdříve sedmičlenná a ve druhém kole osmičlenná komise, složená ze zástupců Provincie bratří františkánů a odborné i laické veřejnosti, nakonec vybrala Císařovského návrh, a to pro jeho významově jednoznačný a intenzivní emocionální výraz a jako dílo významného umělce, reprezentujícího současnou špičkovou figurativní malbu.

Tomáš Císařovský se narodil v roce 1962, v letech 1983–1988 vystudoval v Praze AVU a žije i pracuje v Praze. Věnuje se převážně figurální a portrétní malbě s výraznými barevnými odstíny, doplněné v posledních letech o krajinné motivy. Pravidelně vystavuje v českých i zahraničních galeriích a je zastoupen ve veřejných i soukromých sbírkách. Z jeho rozsáhlé tvorby v této souvislosti vyzdvihneme především například figurální portrét Jana Pavla II. pro kostel sv. Ducha v Ostravě-Zábřehu.

Obraz blahoslavených Čtrnácti pražských mučedníků je namalován technikou olejomalby na plátně, které je z jednoho kusu, čistě lhné a rozměr

Beatifikační obraz Tomáše Cisařovského

obrazu činí 280×195 cm. Autorkou rámu je architektka Martina Portyková a byl zhotoven firmou Houska & Douda – pasiřství.

Stěžejní dominantou obrazu je čtrnáct postav františkánů. Jejich tváře jsou umělcovou obrazovou licenci a fabulací, nicméně představují Jana Martineze, bratra Šimona, Bartoloměje Dalmasoniho, Jeronýma hraběte z Arese, Kašpara Daverio z Bosto u Varese, Jakuba z Augsburgu, Klementa ze Švábska, Krištofa Zeldu, Didaka Jana, Jana Rodeho, bratra Emanuela, bratra Jana a bratra Antonína v čele s vikářem kláštera Bedřichem Bachsteinem. Řeholníci pocházeli nejen z území dnešních Čech, ale i Španělska, Francie, Itálie, Německa a Holandska. Ve výrazu jejich obličejů v předním plánu se zračí nepochopení, zděšení, strach ale i smíření a odevzdanost Bohu. Každá z namalovaných tváří nese jednu z mnoha emocí, kterými byli jistě všichni v posledních chvílích naplněni. Tak zde také najdeme výraz usebrané modlitby, nebo v zadním plánu úsměv s jasným gestem ruky ukazujícím cestu, kterou se všichni zakrátko vydají, jako vyjádření radostného očekávání setkání s Kristem a pohledy vzhůru jakoby již do nebeské brány. Fyziognomie je jedinečná a osobitá, vidíme lidské tváře s vlastní individualitou. Autor shromáždil ve vzájemné bratrské skupině nikoli anděly, ale konkrétní lidské bytosti v osudovém okamžiku, pro které je smrt těžkým a bolestivým krokem, avšak naplněným nadějí a vírou. Středobodem semknuté skupiny jsou rozpažené ruce představeného kláštera, stojícího pevně před svými spolubratry v gestu nenásilí, které můžeme vnímat coby symbol nikoli odporu, ale účinné modlitby a odevzdání se do rukou Božích. Na obraze zcela chybí tradiční vyobrazení svatosti – svatozář nad hlavou. Postavy však obklopuje světlá aura, jakoby žhnou a celé září. Kolem skupiny krouží čtyři černí krkavci či havrani, symboly zla, zlověstnosti, smrti, krutosti a brzkého násilného konce jejich pozemské existence. Tomuto reji smrti kolem svatosti tvoří pozadí přechod od rudé barvy nahoru ke žluté. Temné i světlejší odstíny červené zde neznačí jen prolitou krev, ale jsou významově symbolem utrpení, sil zla a mučednictví. Ve středu plátna je oranžová barva výrazem pro záři a slávu. Zde můžeme i vzpomenout na dobová svědectví, která vypráví o jasném světle vycházejícím z kláštera po pohřbu zavražděných bratří. Výjev se ve své horní části jakoby otevírá nekonečnu v barvě žluté, jež je v dějinách křesťanského zobrazování významem pro Boží slávu, bránu nebe, věčnost, stálost ve víře, štěstí a radost. Nad hlavami mučedníků je již vztyčena zelená ratolest jako atribut života, vítězství a mučednictví. Nade vším se pak ve slavnostním vrcholu vytvořené scény vznáší holubice vyjadřující Ducha svatého, který sestupuje do očištěného srdce podobně, jako sestoupil na Krista při jeho křtu v Jordánu. Je alegorií církve a kromě Ducha svatého symbolem oběti, zmrtvýchvstání, pravdy,

moudrosti, pokory, prostoty a čistoty. V symbolické žluté barvě a bílé holubici je přítomno oslavení františkánských mučedníků po Boží pravici.

Jedná se o celistvé dílo mnoha významů a sdělení postihující v sobě nejen tragickou událost, ale i cestu obětí do věčnosti a jejich oslavení. Úkolem autora tedy bylo zobrazení všech těchto rovin v jediném obraze. Klíčovým momentem je zde, podobně jako u mnoha jiných světců a především u nejčastějšího zobrazení Ježíše Krista, okamžik smrti. Smrt jako předěl mezi pomíjivostí a věčností, smrt, která vykupuje.

Mobiliář a soubory uměleckých předmětů v našich chrámech a kostelech bývají velmi často utvářeny postupným vrstvením stylů, od gotiky přes baroko po historizující romantismus, a tvůrčích počinů, které v době svého vzniku mohly vzbuzovat úžas, ale i rozpaky. Jako úchvatné sourodé celky je nyní vnímáme díky zvyku a plynutí času. Doplnování a obohacování sakrálních prostor o současné umění není bohužel častým jevem. Blahořečení čtrnácti pražských mučedníků byla ale nad míru vzácná příležitost přispět v naší době do pokladnice a historie křesťanského umění.

Pavel Lagner, kurátor galerií a sbírek PPF Art

člen výběrové komise

Pohled na beatifikační obraz

Při hodnocení průběhu oslav blahořečení Čtrnácti pražských mučedníků jsem se prakticky nesetkal s nikým, kdo by nebyl oslavami nadšen, i když každý by si určitě vzpomněl na nějaký detail, který by mohl být udělán ještě lépe. Jinak tomu bylo v případě, kdy přišla řeč na beatifikační obraz – názory bratří františkánů i návštěvníků kostela se na škále „líbí–nelíbí“ lišily od velkého obdivu k mimořádnému uměleckému dílu, až po úplné odmítnutí obrazu.

Také mne obraz neoslovil. Není pro mne výzvou ke klidnému spočinutí v usebrání a rozjímání, nepomáhá mi prohloubit poznání o Čtrnácti pražských mučednících. Raději se na něj nedívám.

Ani text Pavla Lagnera, kurátora galerií a sbírek společnosti PPF Art, mi v porozumění obrazu příliš nepomohl, ale přivedl mne k zamyšlení nad tím, proč na mne obraz působí tak, jak působí, stejně jako skutečnost, že ve výběrové komisi bylo i několik lidí, se kterými se osobně znám a jejichž názorů si vážím, a přece se s nimi v názoru na obraz rozcházím. Nemám žádné vzdělání v oboru umění, takže následující poznámky si nedělají nároky na vědeckost nebo objektivitu, jedná se o čistě subjektivní pohled.

Beatifikační obraz T. Císařovského je v jistém smyslu tradiční. Na rozdíl od řady jiných soutěžních návrhů zobrazuje tváře všech čtrnácti bratří a dává každé z nich individuální výraz, stejně jako většina dalších vyobrazení mučedníků počínaje rytinou z publikace Jeronýma Strassera *Illustré martyrium*

z roku 1624 až po obraz vytvořený k 300. výročí umučení (mučedníci s palmovými ratolestmi a kostelem v pozadí), známý z kaple sv. Michala. Způsob zobrazení tváří není realistický, nejspíše bych ho popsal slovem karikatura (= zjednodušené výtvarné dílo zobrazující důležitý povahový rys nebo emoci).

Rozevřené ruce Bedřicha Bachsteina – ústřední postavy stojící v čele skupiny – určitě někdo může vnímat jako gesto „nikoli odporu, ale účinné modlitby a odevzdání se do rukou Božích“ tak jako P. Lagner. My, co patříme už ke starší generaci, jsme ale zvyklí na to, že gesto modlitby vypadá jinak a obvykle je také umělecky jinak zobrazováno. Ani uhrančivý pohled této postavy upřený přímo na diváka ve mně nevzbuzuje dojem modlícího se člověka odevzdaného do Božích rukou.

Úsměv a zdvižený prst holandského bratra Kryštofa Zelta spatřujícího ve zjevení sv. Františka, na rozdíl od ostatních, předpověď blízké smrti, ve mně vyvolává spíše dojem potměšilosti nebo poťouchlosti, než dojem prorockého ducha nebo radostného očekávání setkání s Kristem. Také zvýrazněné oči a pootevřená ústa některých mučedníků mi připadají jako příliš přehnaná karikatura strachu.

Na výstavě v ambitu kláštera můžeme vedle ostatních návrhů vidět také návrh Tomáše Císařovského, tedy zřejmě to, co komise vybrala. Je zajímavé porovnat, jak se obraz změnil při přenosu na velký formát – ze 14 palmových ratolestí v návrhu zůstala ve výsledku jediná, tváře jsou zobrazeny jiným způsobem, v návrhu nemíří ruce ústřední postavy přímo proti divákovi, ani úsměv a vztyčený prst bratra Kryštofa zde nevidíme.

Při hledání porozumění obrazu jde také určitě o různý pohled na čtrnáct umučených bratří – jejich odkaz je bohatý, mnohovrstevný a každý si z něj vybíráme něco jiného. Autor obrazu Tomáš Císařovský mluvil při představování obrazu přede mší svatou v kostele Panny Marie Sněžné v neděli 14. 10. 2012 o statečnosti Bedřicha Bachsteina bránícího se útočníkům. Mne oslovuje spíše statečnost tří mladých bratří ve věžičce zmíněná bratrem Antonínem při duchovním odpoledni farnosti. Statečnost bratří, kteří se nebránili, i když jim to úzký vchod do věžičky určitě umožňoval.

Na obraze nacházím i věci, které mne oslovují: vyděšený výraz ve tvářích několika bratří, vyjadřující úzkost a strach ze smrti během dobývání kláštera, nebo úzká cestička naděje směřující z obklíčení ohrožujícími ptáky k holubici. Je možné, že po umístění obrazu na plánované místo ve výši několika metrů, na mne křiklavé barvy pozadí (ostrá žlutá a ostrá oranžová) už nebudou působit tak agresivně jako nyní při pohledu zblízka a že časem najdu nějakým způsobem cestu k porozumění obrazu.

František Jirsa

Výstava Vnitřní svět

se koná ve dnech **26. 11. 2012–10. 1. 2013** ve výstavní síni Rakouského kulturního fóra. Ústředním tématem intimní výstavy bude Ten, který naplňuje, oživuje a sám sebou také tvoří vnitřní svět každého člověka – samotný Kristus. A protože on je stejný včera, dnes i na věky, můžeme jeho niternou blízkost člověku nazírat ve věcech starých i nových. Výstava bude pojata jako dialog mezi historickými liturgickými předměty ve vlastnictví Provincie bratří františkánů (= tajemství Eucharistie) a moderní duchovní výtvarnou tvorbou – dílem Radka Brože. Vernisáž výstavy je v pondělí 26. 11. v 19.30 hod.

Výstava Čtrnáct pražských mučedníků – Místo a příběh

V ambitu kláštera byla vernisáží dne 24. 9. zahájena obnovená a koncepčně upravená historická výstava, která přináší zásadní informace o historické události a zároveň zprostředkuje prožitek toho, co se na masopustní úterý v roce 1611 v Praze, zejména v konventu u Panny Marie Sněžné, odehrálo. Výstava se koná za finanční podpory MČ Praha 1.

Výstava je otevřena denně 10–19 hodin do 25. 11. 2012.

Z návrhů na beatifikační obraz vystavených v ambitu:

Skica Jiřího Štourače

Skica Milivoje Husáka

Z DIECÉZE

KTF UK, ETF UK a nakladatelství Krystal OP srdečně zvou na setkání se **sv. Bernardem z Clairvaux**, učitelem Církve, a jeho stěžejním dílem, cyklem 86 **Kázání na Píseň písní**. Setkání se uskuteční **ve středu 7. 11. 2012 v 16.30** v barokním refektáři dominikánského kláštera sv. Jiljí v Praze 1 (Jilská 7a) u příležitosti vydání druhého, závěrečného dílu překladu těchto kázání do češtiny. O svém vztahu k Bernardovi promluví a jeho knihu veřejnosti představí: Mons. Michael Slavík, Th.D., generální vikář arcibiskupství pražského, P.Benedikt Tomáš Mohelník O.Praem., Th.D., provinciál české provincie dominikánů, a PhDr. Markéta Koronthályová, autorka překladu. Na prezentaci bude možné zakoupit oba díly knihy se slevou.

V sobotu 10. 11. se uskuteční ekumenický **Večer důvěry se zpěvy z Taizé v Komunitním centru Matky Terezy v Praze** (stanice Háje metra C). Všichni mladí do 35 let jsou zváni již v 15.30 k zamyšlení a diskusi nad úryvkem z Bible a tématem solidarity s bratrem Wojtkem z komunity Taizé. V 18.00 bychom společně povečeřeli z vlastních zásob, tak si prosím přineste něco k snědku. Od **19.30** začne **Slavnost světla** se zpěvy Taizé, na kterou jsou zváni všichni jakéhokoli věku a vyznání. Více informací v článku níže a na stránkách www.vecerduvery.cz.

Unie katolických žen a Studentské společenství KTF UK zvou na večerní program s názvem **Víra za mřížemi**. *Beseda s hlavní kaplankou Vězeňské služby ČR Květou Jakubalovou, s ředitelkou Mezinárodního vězeňského společenství v ČR Gabrielou Kabátovou a s koordinátorem výuky Teologických nauk ve věznici Ruzyně Jaroslavem Lormanem ve středu 14. 11. v 18.00 v P3, KTF UK, Thákurova 3, Praha 6* (www.prisonfellowship.cz).

Neobvyklá příležitost

Setkání chrámových sborů pražské arcidiecéze

Pod záštitou kardinála Dominika Duky OP bude **v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze** provedena *Missa D dur (1730) Jana Dismase Zelenky (1679–1745)* za účasti přihlášených chrámových sborů pražské arcidiecéze; **ve středu 21. 11.** (předvečer svátku sv. Cecílie) **v 18:00**. Pontifikální mši sv. budou celebrovat kardinál Dominik Duka OP a kardinál Stanislaw Dziwisz (bývalý osobní sekretář Jana Pavla II., od 2005 arcibiskup krakovský).

Adventní rekolekce pro manželské páry

V sobotu 8. prosince od 9:00 do 16:00.se uskuteční v Praze na Vyšehradě v sále vyšehradské kapituly duchovní obnova pro manželské páry. Povede ji Mons. Tomáš Holub, Th.D. Během dne příležitost ke svátosti smíření, v 15:00 mše sv., polední občerstvení zajištěno. Příspěvek na nájem prostor a občerstvení je 200 Kč na pár. Přihlašujte se telefonicky (220 181 777) či mailem (cpr@apha.cz).

Večer důvěry

V sobotu 10. listopadu 2012 pořádají křesťané z různých církví Večer důvěry (viz výše pozvánka). Toto setkání je součástí tzv. **Poutě důvěry** po celém světě. Ve stejnou dobu, jako budeme mít setkání v Praze, bude právě probíhat africké setkání v Kigali ve Rwandě. Ani ne o dva měsíce později, na Silvestra, pak proběhne velké evropské setkání v Římě.

Večer důvěry může být příležitostí, jak se modlit ve společenství s ostatními a přitom sám. Každý může přijít jen tak posedět a poslouchat hudbu nebo se sám do jednoduchých, opakovaných zpěvů zapojit. Mezi zpěvy budou přečteny i krátké úryvky z Bible, doplněné momentem ztišení pro vlastní modlitbu. Vyvrcholením večera bude tzv. Slavnost světla, při které si účastníci navzájem zapálí svíce na znamení radosti z Kristova zmrtvýchvstání.

Komunity Taizé a jejich modliteb za jednotu křesťanů a Evropanů si vážil i prezident Václav Havel. Když byl v roce 2005 zavražděn zakladatel komunity, bratr Roger Schutz, Václav Havel o něm řekl: „*Bratr Roger byl pro mne jedním z duchovních pilířů sjednocující se Evropy.*“

Rozhovor s bratrem Wojtkem z komunity Taizé

Důvěra nás otevírá druhým

Jak vznikl Večer důvěry?

Již více než 30 let zvou bratři z komunity Taizé k účasti na „Pouti důvěry“, která vrcholí na konci každého roku setkáním v jednom z velkých evropských měst. Na těchto setkáních se shromáždí desetitisíce mladých z celé Evropy, také mladí z České republiky. Přichází, aby se společně modlili a aby hledali smysl svého života. Pout' během roku pokračuje. V Taizé (v naší malé vesničce ve francouzském Burgundsku) vítáme z týdne na týden stovky, často tisíce mladých lidí. Před několika lety nám pár z nich navrhl, abychom podobně setkání uskutečnili i ve Zlíně. A tak jsme v roce 2007 pozvali mladé lidi na víkend nazvaný „Dny důvěry“. Přijelo jich několik stovek. Od té doby v této malé české pouti důvěry pokračujeme. Jednou za dva roky pořádáme Dny

důvěry, letos se místo nich v několika českých městech uskuteční tzv. „Večery důvěry“.

Proč se večery jmenují zrovna „Večery důvěry“?

Proč je slovo „důvěra“ pro nás tak důležité? Je to klíčové slovo. Důvěra nás i přes naše rozdíly otevírá druhým, díky ní se dělíme o to, co je v životě důležité a objevujeme nečekané. V našich životech potřebujeme mnoho důvěry, abychom překonali zdi, které existují nejen mezi lidmi a kontinenty, ale i uvnitř našich srdcí. S pomocí důvěry můžeme všichni přispět k otevření nových cest smíření a míru. Důvěra nám otevírá nové horizonty...

Kolikrát jste byl v České republice?

Již několikrát, tuším, že čtyřikrát. Byl jsem v Praze, Brně, Olomouci, Zlíně a několika dalších městech. Byl jsem velmi dojat vřelým přivítáním a pohostinností, které se mi dostalo. Bylo velmi zajímavé objevovat, kolik hlubokých vazeb existuje mezi naší komunitou v Taizé a Českou republikou. Bratři z Taizé začali navštěvovat Československo v 60. letech. Od té doby existuje mezi námi mnoho drahých přátelství a tyto vztahy se i dnes prohlubují.

O České republice se tvrdí, že to je ateistická země. Jaký je váš dojem?

Česká republika je stejně jako mnoho dalších zemí poznamenaná svou historií. Možná to je i důvod, proč je zde vyjadřování víry diskretnější než jinde. Ale je neuvěřitelné, že víra byla dál předávána i v těchto těžkých časech. Pro dnešní mladé lidi není víra pouhou tradicí či rituálem, ale je to vědomá, vážně činěná životní volba. Taková víra je mnohem zralejší, pevná, je integrální součástí života. Od českých křesťanů se toho můžeme mnoho učit. A mladí lidé z Česka se ptají na stejné otázky jako mladí z jiných zemí, mají podobné touhy a naděje. Také hledají odpovědi na podstatné otázky o významu a smyslu jejich života.

Mohou na Večer důvěry přijít i lidé nevěřící?

V Taizé vítáme všechny mladé lidi, kteří přicházejí. Neptáme se jich z jaké jsou církve, neptáme se jich, jestli věří nebo ne. Protože všichni, kdo přicházejí, hledají něco důležitého a v té velké různorodosti objevujeme bohatost. Můžeme se učit jeden od druhého, poslouchat se a zjišťovat, že všichni svým způsobem hledáme pravdu. Přítomnost těch, kteří křesťanskou víru nesdílejí, je pro křesťany důležitá, protože tito lidé se někdy ptají na základní, podstatné otázky, které si někteří věřící vůbec nepokládají. Tyto otázky v nás mohou něco probudit, zvou nás na hlubinu naší víry.

Čím může Večer důvěry nevěřící zaujmout?

Například malými diskusními skupinkami, ve kterých se jedni nesnaží přesvědčit druhé, ale spíš druhým naslouchat. V těchto skupinkách se budeme společně zamýšlet, jak bychom mohli být v dnešní době znamením naděje v našem městě, zemi, společnosti. Jak bychom mohli konkrétně uskutečňovat gesta solidarity vůči lidem v nouzi. Myslím, že mnoho lidí, kteří do kostela nechodí, také velmi ocení meditativní ticho a modlitbu ve formě zpěvů.

Proč se komunita Taizé orientuje převážně na mladé lidi?

Byli to mladí lidé, kteří začali přicházet do Taizé a zpočátku to bylo pro bratry velmi překvapující. Komunita prostě nebyla připravena na uvítání tolika návštěvníků, kteří očividně od ní očekávali velmi mnoho. Trvalo nějaký čas, než bratři pochopili, že skrze mladé lidi se jim Bůh snaží něco sdělit a že by je měli přijmout jako dar. Ano, komunita se tomuto daru musela přizpůsobit. Mnoho let poté jsme stále ještě udiveni, že tolik, tolik mladých lidí nám důvěřuje a přichází k nám po celý rok. Je to velká odpovědnost, která nám zároveň přináší radost. Mladí lidé se s námi dělí o své nadšení a to nás stimuluje. Mnoho z nich také po návratu domů na sebe berou rozličné odpovědnosti vůči druhým a snaží se velmi konkrétním způsobem žít to, co pochopili z Evangelia. Přináší mnoho naděje, protože připravují budoucnost.

Vladka Jelínková

MYŠLENKY

Motto měsíce

Byl mi dán do těla osten, posel satanův, který mě sráží, abych se nepovyšoval. Kvůli tomu jsem třikrát volal k Pánu. aby mě toho zbavil, ale On mi řekl: Stačí, když máš mou milost, vždyť ve slabosti se projeví má síla. (2Kor 12, 7–9)

Bůh je svědkem, jak se vzájemně setkáváme, zda přátelsky nebo ve zlém.

Bůh je svědkem, zda posuzujeme dobře nebo špatně.

Bůh je svědkem, zdá dáváme dobrý nebo špatný příklad.

Bůh je svědkem, co a jak si myslíme o svém okolí.

Bůh je svědkem, zda vidíme dobré vlastnosti druhých nebo ne.

On je svědkem, zda nás rmoutí hřích a neštěstí našich bližních nebo zda se z toho škodolibě radujeme. Bůh je všeho svědkem, a proto nás také může soudit.

Poctivost a upřímnost tě činí zranitelným: nevádí, buď poctivý a upřímný.

Co jsi postavil, může být zničeno: nevádí, stavěj dál.

Lidé, kterým jsi pomohl, ti možná nebudou vděční: nevádí, pomáhej dál.

(Matka Tereza)

„Tuž po tom, aby tě všichni pokládali za hloupého. Pak tě bude Bůh pokládat za moudrého.“ (sv. Ignác)

Když se nás někdo zeptá, kdo jsme, odpovíme, co děláme, protože nevíme, kdo jsme.

Nevíš si rady s volným časem? Na věčnosti budeš mít problémy!

Bibli věřím, aniž bych ji stále četl, zatímco noviny stále čtu, aniž bych jim věřil.

V nebi možná zjistíme, že jsme měli klíče ode všech komnat, do kterých jsme si přáli vstoupit.

Největším Božím darem tomuto světu je rozmanitost, takže to nikdy nebude tak, že bychom potkávali jenom samé chytré lidi.

Nevděčnick vlastně ani není skutečný člověk. Nepřemýšlí a opomíjí dary, které denně přijímá. Mnozí myslitelé považovali nevděčnost za jeden ze základních hříchů člověka. V Talmudu najdeme výrok, že nevděk je horší nežli krádež.

Básník Goethe o ní napsal: Nevděčnost je vždycky určitým druhem slabosti.

Ještě jsem neviděl, že by byl řádný člověk nevděčný. Vděčnost polidšťuje.

Nevděčnick se dosud nestal skutečným člověkem. (*Anselm Grün*)

Indická liturgická modlitba

Posiluj Pane ruce, které se vztáhly k přijetí Tvých darů, aby každý den přinášely ovoce k Tvé Božské slávě. Způsob, Pane, aby uši, které slyšely Tvé slovo, se uzavřely vůči hlasům boje a sváru. Aby oči, které uviděly Tvou velikou lásku, mohly spatřovat i Tvou blahoslavenou naději. Aby ústa, která zpívala Tvou chválu, nadále osvědčovala pravdu. Aby nohy, které stály ve Tvých síních, nadále kráčely po cestách světla.

Myšlenky vybírá Charles Tvrzník.

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7.00, 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

denně: 17.30 modlitba růžence

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

čtvrtý čtvrtek v měsíci moderovaná adorace s hudbou

Komentované prohlídky františkánského kláštera a kostela Panny Marie Sněžné jsou do 25. 11. 2012 každou neděli od 15 a 16 hod.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost setkat se s lidmi podobného smýšlení, prohloubit svoji víru, navázat nová přátelství.

Lucián

Anděl Lucián je každou neděli při mši pro rodiny s dětmi a připravuje pro děti i jiné programy.

*Alenka Brožová, Jana Sixtová,
Jana Štěpančíková*

Setkání ministrantů

V neděli po mši sv. pro rodiny, cca od 11:15 do 12:15 hod.
bratr Eliáš OFM.

Setkání katechumenů

(příprava dospělých na křest).
Pondělí v 18:30, sraz před farou.
*Katechetka Marie Hlaváčová,
P. Antonín Klaret OFM.*

Společenství pro 15-35leté

Pro mladé, kteří se chtějí společně modlit, diskutovat a probírat život z víry - ve čtvrtek od 20:00 na faře, každý čtvrtý čtvrtek je adorace v kapli sv. Michaela od 19:00.

Biblická katecheze pro dospělé

Ve středu od 19:00 na faře. Sraz na nádvoří před kostelem.

*Katechetka Simona Skřivánková.
www.simsk.cz*

Výuka dětí – náboženství

pro děti od 5. tř. ve středu od 17:00
s katechetkou Mgr. S. Skřivánkovou
pro děti 1.-4. tř. v pátek od 15:00
s katechetkou Mgr. T. Lenfeldovou
Vchod do malého refektáře je z Františkánské zahrady.

Adorace

Čtvrtek 19:00-20:00 v kapli; každý čtvrtý čtvrtek v měsíci není večerní adorace tichá, ale moderovaná s hudbou.

Společenství seniorů

Úterý od 9:00 v Klubu. Setkání při čaji a kávě po ranní mši svaté, začíná v 8:00. *Jiří Petrus*

Farní úřad: Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243
farář: P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, 224 490 340, 606 751 883, klaret@ofm.cz
jáhenská služba: bratr Eliáš Tomáš Paseka OFM, elias@ofm.cz
pastorační asistentka: S. Mgr. Lucie Pospíšilová OSF, MarketaPospisilova@seznam.cz
Úřední hodiny na faře: Po, Út 14–17; St 9–11.30, 14–17.30; Čt 14–15.30; Pá 9–11.30.
Farní klub: bratr Eliáš OFM, tel.: 733 755 903
Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz; www.lucianpms.cz

---

*Redakce Sněženky: Ludmila a František Jirsovi, nám. Bratří Synků 347, Praha 4, 605 202 693
jirsoval@volny.cz . Příští uzávěrka je 20. 11. 2012.*

Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1.

Náklady na vtištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 8 Kč.

Neoprodejné. Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.